

léto namenjenih **600 gold.** sa naprej na tri léta le v darila sa nar boljšhi bike domazhiga plemena, sa vafziga po **50 gold.** oberniti. *)

De bo ta premilosljivi sklep dopolnjen, se to le pové in ukashe:

1) Namén te spremajene delitve je, desheli vsako léto ene posébno dobre bike sa rabo dati, in kér je per shivinski reji na dobrih bikih narvezh leshezhe, domazho rejo shivine s tem perpomozhkam povsdigniti. Tedaj ne bo sanaprej sa telize nobenih daril.

2) Mésza Velkitravna tega léta se bo perva, in vselej v tem meszi v posnejih letih létna delitev sgodila.

3) Kér je darilo sa posébno lepiga bika domazhiga plemena na **50 goldinarjev** v frebru djano, jih tedej na léto dvanašt sa zelo deshelo pride.

4) Kér se htetilo daril ne more pomnoshiti, se bo po permérjenim redu v eni velki sofeski k vezhimu le sa eniga bika podelilo.

5) Dnevi in kraji sa delitev daril od z. k. kresij v edinosti kmetijfske drushbe postavljeni, bodo kakor dosdej v vseh vélzih sofeskah po desheli s ozhitnim oklizam fléhernimu na snanje dani.

6. Delitev daril se bo vprizho kresijfskiga poglavarja, ali k temu poslaniga komisarja, kantonfskiga komisarja, k temu od kmetijfske drushbe odložhenih treh tovarshev in sofeskinih velzih in malih spravnikov ali shupanov takó godila, de kmetijfske drushbe tovarshi, ki so te rezhi umni, shivino ogledajo, in po vezhim htetilu glasov vrédnoft darila obsfodijo. Per enakih sadevah imajo ifkavzi darila iste sofeske, sa ktero je delitev oklizana, prednoft.

7) Namen te nove delitve daril je ta, le resnizhno rabo, to je, brejatve posébno lépiga bika plazhati; te darila so tedej darila spolneniga dela, in tedej bo lastniku bika, kteri je sposnan darila vreden, darilo nar pred le s komisijskim pismam sagotovljeno, s denarjem se mu bo pa posneji in she le po tem plazhalo, kader lastnik prav sprizha, de je imel bika zele dve léti po postavi sa brejatve (pleme). Darilno plazhilo s denarji, kteri se v kraji delitve kantonfski gospofski med tem hraniti dajo, se pa takó sgodi, de njih polovizo, to je **25 goldinarjev** po pretezhenim pervim létu, drugo polovizo pa po pretezhenim drugim létu od iste kantonfske gospofské plazhano dobojo.

8) Sa postavno in posébno tudi sa nebresmerno pushanje bika h kravam in sa njega potrebno ofkerbovanje in streshbo naj po pretezhenim pervim in drugim letu sgorej imenvani tovarshi kmetijfske drushbe v edinosti s sofeskinimi moshmi kantonfski gospofski sprizhanje dajo, ktera bo po tem postavljenе darilne snefske v povedanih obéh zhafih shivinzhetovimu lastniku plazhala.

Zhe pa plazhilo darila po pretezhenim pervim ali drugim létu vterjeni pomifleki vstavlajo, naj tovarshi kmetijfske drushbe to kantonfski gospofski, in ob enim tudi z. k. kmetijfski drushbi sglafijo, de se po tem rasfodi.

9) Kér se per ti novi delitvi daril posébno na to gleda, prav lepe in terdne bike dobiti in jih sa pleme sofeskam prepustiti, ni nikogar, kteriga stanu si bodi, od ifkatve darila odverniti, in tedej samorejo tako darilo ne le kmetje, ampak tudi zéle sofeske sadobiti, ako posébno lepiga bika imajo, in

ga sa sploshno pleme prepusté. Le famo, ko bi bila dva enako darila vrédna bika perpeljana, naj lastniku tistiga, kteriga reja je téšej itala, darilo sposnjo; ob tazih pergodkih naj tedaj kmet pred grajskam i. t. d. predstvo ali perboljshek ima.

(Konez sledí.)

Šofekan shpeh ali safko, v déshah dobro ohraniti.

(Dober svet sa hishne gospodinje.)

Safka se grosno rada v déshah fkasi in slab duh dobí, posébno v samoklih f-hrambah; pri dogah sazhne rumena, plava, selena ali zlo zherna prihajati in od tod vfa slab duh dobí, kar shalto imenujejo. Od kod to pride? od tod, kér pri dogah shpeh (flanina) ni sadosti flazhen; flazhen pa sató ni sadosti, kér fo déshe spod fhirji, kakor pri verhu. Zhe fe safka bolj vkupej flazhi, bolj per dogah odjenjuje, in bolj gré v désho sarak ali luft in sabelo fkasi, takó de jo morajo vzhafi veliko sarezhi, ali pa vfo sprideno vshivati.

K temu zilu in konzu bi bilo tedaj dobro, de bi gospodinje sodarjem ali pintarjem le take déshe vkasovale delati, ki so per dnu voshji, kakor pri verhu; sakaj bolj ko se shpeh vkupej flazhi, bolj terdo se h dogam teshi; sarak samore manj noter priti in boljši ostáne sabela. To je she skufhnja velikokrat pokasala. Delajte tedaj sodarji prihodnjizh le take deshe, ki so pri verhu en malo firokeji, ko v dnu! Gospodinje vam bodo sató popravo gotovo hvaleshne.

M. Ferlan.

Pogovor

kmetifhkiga ozhetu s svojim osme fhole suzhenim finam, v meszu Švézhanu.

Šin. Kakó merslo se nam je naredilo, v vêshi je v vseh posódah voda smersnila, vse polno je ledú.

Ozhe. Konez tega mesza je she le fvet Matija, in starci pregovor pravi, de fveti Matija led rasbija, zhe ga ni, ga pa naredi.—Kaj miflisch, kakó le se naredi led?

Šin. Led se naredí, kader pri mrasu voda smersne.

Ozhe. Kakó se pa to sgodi, de voda smersne?

Šin. To se takó le sgodi: Ognjena gorkota (oginj), ktera se v vaki rezhi po vezhi ali manji meri snajde, storí nektere teh rezhi voljne, mehké, tekozhe. Tudi v vodi je ognjena gorkota in jo storí voljno, tekozho. Ognjena gorkota pa si smerej prisadeva, po svoji natorni lastnosti po vseh krajih ravnomérno rasfhiriti se. Kér po simi sarak omersne in imenovano gorkoto smerej bolj sgubí, se ta gorkota is vode rasfhira v sarak, v kterim jo je tazhaf manj. Takó se sgodi, de voda smerej vezh svoje gorkote sgubí, se sazhne sterdit in smersvati, in ta vsterjena in smersnena voda je led. Satorej voda vselej napred le pri verhu smersne, kjer je s sarakom sklenjena.

Ozhe. To sdaj she do dobriga rasumim; kakó se pa zvetlize (roshe) na oknih po simi naredé?

Šin. Tudi to prigodbo vam hozhem rasloshiti. V sakurjeni hishi je veliko ognjene gorkote, v vunanjim saraku pa je ni kaj. Hishna gorkota se ifshe rasfhiriti v vunanji sarak, kér jo je veliko manj, kot v hishi, tedaj pojše vse shpranjize in luknjize, kjer jih kaj najde. V shipah pri oknih so prav majhne shpranjize in luknjize, kterih mi ne vidimo. Škosi te shpranjize in luknjize gre hishna ognjena gorkota v vunanji sarak, in se odlozhi od sarakne mokrote,

*) To osnanilo je z. k. ilirsko poglavarskvo v Ljubljani v krajinskim in nemškim jesiku rasglasilo. Krajsko osnanilo tukaj nafhim kmetovavzam podamo.

s ktero je bila poprej sklenjena, in ktera savoljo svoje debelji lastnosti ne samore s njo vred shiniti skosi te majzhkine luknize. Ta mokrota se na shipah nabéra, in mi pravimo, de so okna potne; ta pot s zhafam smersne, in mi imamo smersnene okna.

Ozhe. Kakó se pa takó lepe zvetlize naredé na oknih?

Šin. V shipah so majzhkine, nevidne, na vse kraje svite jamize, po kterih oknjeni pot narpoprej sazhne smersvati, in vidi se, kakó se sazhno lepe podobe ravnati. Nar vezh pa pripomozhi k tem lepim zvetliskim podobam solitar, kteri je v sraku, in ki se s tem ledam v raslizhnih podobah sklene.

Ozhe. Ne bil bi si miflil, de mi bofh ti tudi to rezh vedil rasloshiti. Glejte! Zhes 50 let sim sheftar, sim she tolilikrat vidil te lepe zvetliskke podobe na oknih, pa noter do danes nisim vedil, kako de se naredé. Kako je vender dobro in lepo, de se zhlovek kaj lepiga in koristniga suzhi! Vsaka rezha potlej samore bolj rasveseliti, kader vé nje sazhetik, in tudi s drugimi ljudmi se samore kaj pokremljati.

Šin. Lepo je vediti, kakó de se led na vodi ali oknih napravi, pa tudi koristno je sposnati, v kakshen prid de nam je led.

Ozhe. Šmefhno se mi sdi, de govorish od prida ledú. Jeft saj ne posnam nobeniga drusiga prida ledú, kakor de se otrozi in norzi po njem derfajo, podplate tergajo, glave rasbijajo in si drugih nefreh vezh nakljuzhijo. Pred nekimi letmi sim konja sgubil, ki mi je na ledeni zesti padel in si nogo slomil.

Šin. To bi bil slab prid. Pa le posluhajte, jeft vam hozhem od boljiga povedati. Led na vodah pri ojstri simi obvarva gorkoto v vodi, in storí, de v vodi shvezhe shivali ne poginejo; — ljudje nekterih krajev si pri mozhnim ledu loshej napelavajo derv in drusih rezhi, kar bi bres njega morebiti storiti ne mogli; — koliko smerdljiviga in nesdraviga mesá bi mogli snefti, ali bi se nam ga zlo spridilo, ako bi ne bilo ledeniz, v kteriorih se ob vrozhini hrani? — Marifikaka jed bi se ne mogla narediti bres ledú in tudi marifikaka rana in bolesin ne tako hitro in takó dobro sazeliti in osdraviti bres njega.

Ozhe. Kar si mi povedal od drusih koristnosti ledú, ti she verjamem. De bi se pa tudi s ledam zelile rane in osdravlja bolesni, povej kakimu norzu, ne pa meni. Slifhal sim vse svoje shive dni, de rane se morajo varvati pred merslimi rezhmi, de se ne prisadé.

Šin. Voda je nar pervo in nar bolji sdravilo per vših novih (srifnih) ranah, naj bodo pri zhlovecu ali pri shivini. Kdorkoli se vseka, vreshe, vdari, vbode, povosi, roko ali nogo slomi, naj hiti po mersle vode. Vse druge sdravila so ftrup; mersla voda je nar bolj shlahtno sdravilo. Tukaj se ni nikoli prisada batit; drugazhi je pa pri starih ranah, pri fhenu in drugih oteklinah, ki so se od snotrej vun potegnile. Pri teh ne flushi mersla voda, kar nam vši sdravni sprizhujejo.

Ozhe. Povej mi she, kakó de se mora ravnati pri ti rezhi?

Šin. Takole ravnanje priporozhujejo sdravni pri ti rezhi: Ako se kdo na imenovanu visho poshkodova, naj skerbí, de dobí posodo mersle vode, ktero, zhe je priloshno, naj jo she smefha s negam ali ledam, in ako je mogozhe, naj v nji dershí poshkodovani ud ali naj pa rano s njo vrniva, naj jo v vodi dershí ali v nji pomozhi perteno ruto, in jo poloshi na ranjen kraj in takó dolgo

gori pustí, de se she ogreje, potlej se ta sgreta ruta prezrh vsame, in se spet s drugo takó storí in to takó dolgo, de se samore poklizati sdravitelj, ako je rana nevarna, ali pa, de se rana dobro iszhifti in se ni vezh potreba bati otekljine in prisada. Pa to delo je potreba dostikrat opravljati po dnevi in po nozhi, in vzhasi tudi vezh dni in nozhi.

Janes Jashirk.

Postopači.

Sin kmetiški sim do devetiga leta blizo mesta, potlej veči del v mestu L. rastel, in dostikrat slišal, de gospodi je dolg čas, zatorej se pogosto sprehaba in želodec prazni, de bi zopet mogla jesti in piti. Pa tudi per rokodelcih in kmetih se ne manjka postopačev, in nektere od njih hočem v naslednjem popisu malo spodbosti, de bi v gledalu (špeglu) vidili svojo nemarnost, in zapustili malopridno ravnanje.

1. Kmet in voznik vred.

Mladi kmetje radi konje redijo in na cesto hodijo; pa veliko jih svojo domačijo zavozí. Slomšek.

Te sorte postopači so nar bolj zarobljeni, in kér ne samo sebi, ampak tudi svoji družini jamo kopljejo, nar bolj kaznivi. Druge ljudi starost včasi vpametje; leti pa slepi ostanejo do smerti. Fant komej hlače sam zna zapeti, že bič suče in repne konje pretepava, in od svojiga očeta, ki je tudi voznik, se kleti učí. Kader raste veči, ne ljubi drugiga, kakor svoje pajdaše in konjske stale. Ptiči radi znane kraje na večer obiskujejo; taki fant pa po cestah, vozeh, hlevih poleguje. Kruha večidel iz ptujih rok dobiva, kakó bode svojo mater častil in ljubil?

— Kaj pa sliši per navadni družbi? Nič kakor klanjanje, kletje, zaničovanje božje službe in božjih služabnikov. Kaj pa vidi dan na dan? Ne usmiljeno martranje živine, jigračo, pozrešnost in pijanost, nečisto pajdašijo možakov in dekličev. Dobro vém, de so tudi med vozniki pobožni možje in skrbni gospodarji; vender sploh so malopridni, in zatorej so nar nevarni družba za mladenče. Tak fant tedaj malo dobriga sliši in vidi, kmetiškiga dela se nikdar ne vadi, in če bi ga bil že navajen, se ga per cestnemu potepanju odvadi. Materne opombe mu gredo skoz ušesa; on nič ne tuhta, kakor vožnje dobiti, in namest domačiga soka h skledi mesá, in bokalu vina se vsesti. Tega navajenemu ne bo dišal krompir, ne kaša, ne žganci, ne domači kruh, ne voda. Torej, če je ravno per domu, ni domá; ne spi, ne je doma, ne misli, ne dela, ne živí za družino: ampak le za svoj trebuh in svojo sladost. Ni še zadosti, de le on zamudí domače dela, de domačo jed zaničuje; tudi domačo živino po cestah pobija, in komej perčaka, de je polje po verhu obdelano, že je zopet na cesti: po zimi in po leti gnoj po cestah trosi. Kaj pa je kmetija brez gnojá? Malin brez vode. Kaj je kmetova družina brez gospodarjevih oči? Ura je, ktere nobeden ne navija, nobeden ne požene. — Tudi v ti reči bodo železne ceste velika dobrota, kér bodo pregnale take nemarne postopače in jih k pravimu delu silile. Vozniki večidel hišo molzejo, vsaki krajcer v konje in vozove vtaknejo; iz svojiga varžeta plačujejo, de ptuje blago vozijo. Večkrat še clo ptujih gerdih bolezen domú pernesejo, in jih po domačii zatrosijo. Domá pa ženi in otrokam ne vinarja ne pervalijo; ko jih za novo obleko prosijo, jih zapravljivce šenjujejo; ko jim pomanjkanja vših reči tožijo, jih po-